గోరంతదీపం

- అంజన కొడాలి

(గత సంచిక తరువాయి)

పెళ్ళి మండపం కళకళలాడుతోంది. చాలామంది వచ్చారు. ఇద్దరూ ఒకే ఊరివాళ్ళు అవ్వటం, క్లాస్‌మేట్స్ మూలానా. అంజలి, లక్ష్మి రెడీ అయ్యి రాధిక దగ్గరకు వచ్చారు. బ్యూటిషియన్ తనకు మేకప్ వేస్తోంది. .

"అయిపోయిందా? గౌరీ పూజకు టైం అయ్యింది" హడావుడిగా వచ్చారు రాధి వాళ్ళ అమ్మగారు.

"ఇంకో పదినిమిషాలు.. అంతే!" అంది రాధిక.

"అమ్మా అంజలి.. ఈ వారం రోజులు ఎంతో సాయం చేశావు. రేపు రాధి, నువ్వు ఇద్దరూ వెళ్ళిపోతే ఇల్లంతా బోసిపోతుంది. ఏంటో పిల్ల పెళ్ళి అని సంతోషపడాలో, రాధీ ఇంట్లో ఉండదని బాధపడాలో!?" బాధగా అన్నారావిడ.

"ఊరుకోమ్మా.. ఊళ్ళోనే ఉంటాగా. ఎప్పుడు కావాలంటే అప్పుడొస్తా. అదంతా సరేకానీ అన్నయ్య వాళ్ళు పెళ్ళికి రాలేదనే బాధగా ఉంది" అంది రాధిక.

రాధిక అన్నయ్య విజయ్ అమెరికాలో ఉంటాడు. ఏవో వీసా గొడవల వల్ల పెళ్ళికి రావటానికి కుదర్లేదు. ఇంట్లో అందరూ దాని గురించి బాధపడ్డారు. "ఏంటో అందరూ ఈ అమెరికా మోజులతో వెళ్ళిపోవటం మంచికి, చెడుకు దేనికీ రావట్లేదు. డబ్బులు సంపాదిస్తే సరిపోతుంది కాబోలు. పంపాడుగా పూలు, గిఫ్టు, ఆనందించండి" అప్పుడే లోపలికి వచ్చిన రాధిక నానమ్మగారు అన్నారు వ్యంగ్యంగా. ఆవిడకు మనవడు దేశం వదిలిపోవటం ససేమిరా ఇష్టం లేదు. మన దేశం గొడ్డుపోయిందా ఉద్యోగాలు లేవా అంటుంది ఆవిడ.

"అబ్బా నానమ్మా అన్నయ్య రావట్లేదు అని తెలిసినప్పట్నుండి కోప్పడుతూనే ఉన్నావు. ఇక ఆపేయ్యి" అంది రాధిక.

రాధి గౌరీ పూజకు లేచింది. "మేము రఘు వాళ్ళ దగ్గరికి వెళ్ళివస్తాం" అని లక్ష్మి, అంజలి బయలుదేరారు.

"భలే ఉన్నారు మీ ఆడపిల్లలందరూ పట్టుచీరల్లో, సాంప్రదాయంగా" అన్నాడు రాజేష్.

"రఘు నువ్వు రాధీని చూడాలి. అస్సలు గుర్తుపట్టలేవు. నగలు, పూలజడ ఎంత బాగుందో!" అంది లక్ష్మి.

"రండి ఎంట్రెన్స్ దగ్గరకు వెళ్దాం. తెలిసిన వాళ్ళు వస్తారేమో" అంది అంజలి.

"రవి ఇంకా రాలేదా?" కళ్ళతో అంతా వెతుకుతూ అనుకుంది అంజలి.

"అంజలి నీతో కాస్త మాట్లాడాలి.. కొంచెం పక్కకి వస్తావా!?" అన్నాడు వివేక్.

ఓ పక్కన నిలబడ్డారు ఇద్దరూ "ఏమైంది వివేక్?"

"నీకు చాలా సారీ చెప్పాలి అంజలి. ఒక్కోసారి మనకి తెలియకుండా మనం ఇష్టపడేవాళ్ళను చాలా బాధపెడతాం."

పూంతం చెప్పనివ్వకుండా ఆపేసింది అంజలి. "వివేక్ ఎందుకివన్నీ ఇప్పుడు? వదిలేయ్"

"లేదు అంజలి నువ్వు రేపు వెళ్ళిపోతావు. తర్వాత నువ్వూ నేనూ ఎప్పుడు కలుసుకుంటామో! చెప్పాలనుకున్నవన్నీ నీ ఎదురుగానే చెప్పాలి ప్లీజ్ చెప్పనివ్వు. నేను నిన్ను చాలా ఇష్టపడుతున్నాను. అది నీకు చెప్పాను కూడా కానీ నువ్వు నో అంటే తట్టుకోలేకపోయాను.

అది అహం కావచ్చు లేదా నిన్ను వదులుకోవటం ఒప్పుకోలేకపోవచ్చు. కానీ కారణం ఏదైనా ఒకసారి నో అంటే మళ్ళీ, మళ్ళీ సతాయించకూడదు. నీ అభిప్రాయాన్ని గౌరవించాలని మర్చిపోయాను." అంజలి చేతులు పట్టుకున్నాడు.

"నీ స్నేహం మాత్రం కోల్పోవాలని లేదు అంజలి. రఘు నాతో మాట్లాడాడు. తర్వాత అర్థం అయ్యింది నిన్నెంత హర్ట్ చేశానో. ఒకవేళ నీ అంతట నువ్వు వచ్చి నన్ను ఇష్టపడుతున్నావంటే నాకంటే, ఈ ప్రపంచంలో అదృష్టవంతుడు లేడనుకుంటా కానీ ఐ విల్ ఆల్వేస్ బి యువర్ ఫ్రెండ్"

వివేక్ మాట్లాడుతుంటే చాలా సంతోషం వేసింది అంజలికి నవ్వుతో మొహం విప్పారింది.

"ఎంత హాపీగా ఉందో వివేక్ నువ్విలా మాట్లాడటం. మనిద్దరి మధ్య ఉన్న అడ్డం పోయినట్లుగా ఉంది."

రవి లోపలకు వచ్చాడు. అంజలి కనపడుతుందేమోనని చుట్టూ చూస్తుంటే వివేక్ అంజలి కనిపించారు. దగ్గరకు వెళ్ళబోయాడు. వివేక్, అంజలి చేతులు పట్టుకుని మాట్లాడటం ఇద్దరి మొహాలు సంతోషంగా ఉండటం చూసి ఆగిపోయాడు.

ఏమైంది తనకు ఎందుకింత జెలసీ. వాళ్ళిద్దరూ స్నేహితులేగా. నవ్వుతూ మాట్లాడుకుంటే తప్పేముంది. తప్పనికాదు. వివేక్ బదులు ఇంకెవరితో మాట్లాడినా ఈ బాధ ఉండేదికాదు. ఏం మాట్లాడుకుంటున్నారు ఇద్దరూ? - ముందుకు వెళ్ళి ఓ ఖాళీ కుర్చీలో కూర్చున్నాడు రవి.

"ఓ మాట అడగనా అంజలి?" అన్నాడు వివేక్

"ఏంటి?"

"నువ్వు రవిగారిని ఇష్టపడుతున్నావు కదూ!?" అన్నాడు.

ఉలిక్కిపడింది అంజలి. "అదేంటి అలా అడిగావు? అదేమీలేదు"

"సర్లే చెప్పాలని లేకపోతే పర్లేదు. కానీ ఎవరికీ తెలియాలని లేకపోతే నీ మొహంలో ఎక్స్‌ప్రెషన్‌ని కంట్రోల్ చేసుకో" నవ్వాడు వివేక్.

"ఏదేదో మాట్లాడూతున్నావ్. పద పెళ్ళి మొదలయ్యేటట్లుంది. రఘుని తీసుకురావాలేమో మీరు. వెళ్ళు వెళ్ళు" అంది అంజలి.

మండపం దగ్గరకు రాబోతున్న అంజలి ఒంటరిగా కూర్చున్న రవిని చూసి దగ్గరకు వెళ్ళింది.

"ఏంటి ఒక్కరే కూర్చున్నారు? ముందుకు రండి. ముంద ఖాళీ పెట్టారు"

"పర్లేదు. ఇక్కడే కూర్చుంటాలే" అన్నాడు రవి.

"లేదు.. లేవండి మీరు" అని ముందర కూర్చోపెట్టి 'ఇప్పుడే వస్తా' అని వెళ్ళి రెండు కూల్‌డ్రింక్స్ పట్టుకుని వచ్చి రవి పక్కన కూర్చింది.

"సింపుల్‌గా బాగుంది అలంకరణంతా. సిటీల్లో ఈ మధ్య పెళ్ళిళ్ళన్నీ సినిమా సెట్టింగ్ మాదిరిగా చేస్తున్నారుగా" అన్నాడు రవి.

"రఘు, రాధి ఇద్దరూ వాళ్ళ పేరెంట్స్‌ని ఒప్పించి సింపుల్‌గా చేస్తున్నారు" అంది అంజలి.

"అది సరే నాకేదో చెపుతానన్నారు. ఏంటది?"

"ఎందుకంత కంగారు. రేపు ప్రయాణంలో చెపుతాలే" అన్నాడు నవ్వుతూ.

"ఇలా అయితే మీతో అస్సలు మాట్లాడను. మీరు మోసం చేస్తున్నారు."

ఇంకేదో అనబోతుండగా రాజేష్ వచ్చి "ఇక్కడ కూర్చున్నారా? ఎక్కడున్నారా అని వెతుకుతున్నా. ప్రొఫెసర్ మాధవ్‌గారు వచ్చారు" అన్నాడు.

"మరి తీసుకురా ఇక్కడికి అందరికి ముందలవైపు ఖాళీ ఉంది. ఈ రెండు వరసలు మనవాళ్ళకోసమే" అంది అంజలి.

ప్రొఫెసర్ మాధవ్ ఇంకొంత మంది కలిసి వచ్చారు. రాజేష్, రవిని మాధవ్‌గారికి ఇంకా ముగ్గురు ప్రొఫెసర్లకి పరిచయం చేశాడు.

"రవి. చాలా ఇంప్రెస్ చేశానయ్యా నువ్వు మా స్టూడెంట్స్‌ని. మేము మెడికల్ కాంప్ మీ ఊళ్ళో పెట్టాలనుకుంటున్నాం నేను మీ ఊరిలోని డా.ప్రసాద్ తో మాట్లాడాను. ముందు మెడికల్ క్యాంప్ పెట్టి, దానికి వచ్చే రెస్పాన్సు బట్టి తర్వాత ఏంటో ఆలోచిస్తాం. పల్లె వాళ్ళు కాబట్టి మీకు వ్యవసాయం పనులు కాస్త తక్కువగా ఉండే టైమ్ చెపితే ఓ శని, ఆదివారాలలో పెట్టచ్చు" అన్నారు ప్రొ.మాధవ్.

రవికి చాలా సంతోషం వేసింది "చాలా థాంక్స్ అండి. అక్టోబరులో పనులు కొంచెం తక్కువగా ఉంటాయి. మీరు తేదీ నిర్ణయించాక ఏర్పాట్లు చూస్తాను" అని తన ఫోన్ నెంబరు, ఈ మెయిల్ ఉన్న కార్డ్ ఇచ్చాడు.

"రండి.. అందరూ కూర్చోండి. రఘు మండపం దగ్గరకు వచ్చాడు" అన్నారెవరో.

పెళ్ళి అంతా సరదాగా గడిచిపోయింది అందరూ భోజనాలకు లేచారు.

రవి, ప్రొఫెసర్‌తో మాట్లాడుతూ భోజనం చేశాడు. అంజలి ఎక్కడా కనపడలేదు భోజనాలదగ్గర.

"గ్రూప్ ఫోటోలు దిగుదాం రండి" అని రాజేష్ అందరిని తీసుకెళ్ళాడు. అంజలి అక్కడ రఘు వాళ్ళ నాన్నగారితో మాట్లాడుతున్నదల్లా, వీళ్ళను చూసి వచ్చి "రండి ఫోటో దిగుదాం" అంది.

ప్రొఫెసర్లతో దిగాక "రండి మీతో ఒకటి దిగాలి" అని రవి చెయ్యిపట్టుకుని లాక్కెళ్ళింది.

"భోంచేశావా నువ్వు?"లో గొంతుతో అడిగాడు రవి

"తినలేదు ఇంకా కొంచెం బిజీగా ఉన్నాను"

రాజేష్, వివేక్ లక్ష్మి కూడా వచ్చి వీళ్ళ పక్కన నిల్చుని, దంపతులతో ఫోటో దిగారు.

రవి ఓ పక్కకి వెళ్ళబోతుంటే రఘు లేచి "రవిగారు ఒక నిమిషం ఇటు రండి మా నానమ్మకు పరిచయం చేస్తాను" అని అందరితో కలిసి, విడిది గదికి తీసుకెళ్ళాడు.

విడిది గదిలో రఘు, రాధిక వాళ్ళ ఇద్దరి కుటుంబాలు ఉన్నారు.

రవిని పరిచయం చేయగానే రఘు వాళ్ళ నానమ్మ, "చాలా మంచి పనులు చేస్తున్నావని రఘు చెప్పాడు నాయనా చాలా సంతోషం" అని చేతిలో ఓ కవరు పెట్టింది.

"ఏంటిది?" అన్నట్లు రవి చుట్టూ చూశాడు.

"తీసి చూడండి. ఏంటి ఆలస్యం?" అంది అంజలి.

కవరు తీసి చూశాడు రవి. లోపల ఎనిమిది లక్షల ముప్పై ఐదువేల రూపాయల చెక్కు ఉంది. అందరూ చప్పట్లు కొట్టారు. రవికి ఏమీ అర్థంకాలేదు.

"రవి ఇటు చూడండి" అని అంజలి, రవి మొహాన్ని ఫోటో తీసింది.

"ఏంటిదంతా?" ఏమీ అర్థంకాక అన్నాడు రవి.

"ఏం లేదు రవి.. నువ్వు చేసే పనులు, దాని కోసం పడుతున్న కష్టం విని పిల్లలందరూ చాలా ఇన్‌స్పైర్ అయ్యారు. వాళ్ళందరూ కలిసి చందాలు వేసుకుని డబ్బు కలెక్ట్ చేశారు. పెళ్ళి కూడా అందుకే సింపుల్‌గా కావాలన్నారు. అందుకే పెళ్ళి ఖర్చు తగ్గించి ఆ డబ్బులు కూడా చందాల్లో కలిపాం. వీటిని మీరే రకంగా ఉపయోగించినా పర్లేదు" అన్నారు రాధికా వాళ్ళ నాన్నగారు.

నోటమాట రాలేదు రవికి. వీళ్ళు ఇంత నిస్వార్థంగా నన్ను నమ్మి..!? అంజలి వంక చూశాడు. నవ్వుతూ తన వంక చూస్తోంది..

"నాకేం మాట్లాడాలో ఎలా కృతజ్ఞతలు చెప్పాలో తెలియడంలేదు" అన్నాడు రవి.

"ఏమీ వద్దు. నిన్ను చూసి కొంతమందన్నా ముందుకొచ్చి, ప్రజల కోసం పనులు చేస్తే, దేశం బాగుపడుతుంది" అంది రాధిక వాళ్ళ నానమ్మ.

పిల్లలందరూ బైటకొచ్చారు. అంజలి చెయ్యిపట్టుకుని పక్కకు లాక్కెళ్ళాడు రవి. "ఇదంతా నీ పనేకదూ?"

"ఏం నచ్చలేదా?" కనుబొమలెగరేస్తూ అంది అంజలి.

"ఏం చెప్పాలో తెలియటంలేదు?" అన్నాడు రవి.

"ఏం చెప్పనక్కరలేదు. అయినా మీరు మనస్సులో ఉండేది బైటకు చెప్పరు కదా!"

"మళ్ళీ ఇదేం కంప్లైంట్"

"ఏమీలేదు. నాకు చాలా ఆకలేస్తుంది. నాకు కంపెనీ ఇవ్వండి భోజనం చేసేదాకా" అని తీసుకెళ్ళింది.

భోజనం చేస్తూ అడిగింది అంజలి "రేపు ఎన్నిగంటలకు బయలుదేరదాం? నాకైతే ఇవాళ నిద్రపట్టదు. ఇప్పుడే ఇంటికి వెళ్ళాలని ఉంది" అన్నాడు రవి.

"వద్దు. నేను పక్కన నిద్రపోతే మీకు డ్రైవింగ్ కష్టం. రేపు ఏడుగంటలకి రండి రెడీగా ఉంటాను" అని వాళ్ళ ఇంటి గుర్తులు చెప్పింది. అందరికీ పేరు పేరున చెప్పి వెళ్ళాడు రవి.

ఆదివారం ప్రొద్దున కావటంతో, రోడ్లు ఖాళీగానే ఉన్నాయి.

"ఏంటి ఆలోచిస్తున్నావు?" అడిగాడు రవి.

"ఏం లేదు. ఈ వారం రోజుల సందడి... రాధి పెళ్ళి.."

"నువ్వు మీ ఫ్రెండ్స్‌తో బాగా క్లోజ్ కదా!"

"నేను ఒక్కదాన్నే కదా! నాకు తోబుట్టువులు ఎవ్వరూ లేరు. అందుకే ఫ్రెండ్స్‌తో బాగా క్లోజ్. చిన్నప్పుడు బాగా గొడవ చేసేదాన్నంటా. నాకెందుకు చెల్లికాని, తమ్ముడు కానీ లేరని." నవ్వింది అంజలి " రాధీతో ఇంకాస్త ఎక్కువ క్లోజ్ నేను. హాస్టల్ ఉన్న ఆదివారాలు వస్తుండేదాన్ని వాళ్ళింటికి. దాంతో వాళ్ళింట్లో వాళ్ళతో కూడా బాగా చనువే నాకు"

కాసేపాగి అన్నాడు రవి " థాంక్స్‌లాంటి చిన్న పదాలు చెప్పటం ఇష్టంలేదు కానీ నీకు ఇంకేం చెప్పాలో తెలియటం లేదు."

"చెక్కు గురించా? రాత్రే చెప్పాగా ఏమీ వద్దు. అందరూ కలిసి చేశారు ఇది. నేను ఒక్కదాన్నే కాదు. మీరు ఎప్పుడో చెప్పారు గుర్తుందా సాయం చేయాలని చాలా మందికి ఉంటుంది కానీ సరైన ఛానెల్ దొరకదు కాస్త మోటివ్ చేయగలగాలి అంతే"

"మీరందరూ ఇలా డబ్బులు సేవ్ చేసి నాకిస్తే, విజయవాడ వెళ్ళినప్పుడు నగల కోసం తేలికగా ఆరులక్షలు ఖర్చు చేశాను."

రవి ఇంకేదో అనబోతుంటే మధ్యలో ఆపింది అంజలి. "చాల్లే ఊరుకోండి. ఇంటి ఆడపడుచు వస్తే తనకు పెట్టే వాటిని ఆపి దేశాన్ని ఉద్ధరిస్తారా? దుబారా ఖర్చులు ఆపితే వచ్చిన డబ్బులు ఇవి."

"మర్చిపోయా. మీకు పెళ్ళి కాలేదని తెలిసి, రాధి వాళ్ళ నానమ్మగారు సంబంధాలు చెప్పారు. డిటైల్స్ చెప్పనా?" నవ్వు ఆపుకుంటూ అడిగింది అంజలి.

"ఏంటీ చాల్లే ఇక ఆపు" అన్నాడు రవి. ఏంటీ అమ్మాయి ఏమనుకుంటుంది టీజ్ చేస్తుందా తనను.

"రాధిక, రఘు పెళ్ళికి గొడవలేం జరగకుండా ఒప్పుకున్నారా వాళ్ళ పేరెంట్స్?" అడిగాడు రవి.

"ముందు ఫ్రెండే కదా. ఇంటికి వస్తుండేవాళ్ళం అందరం. హౌసర్జను చేస్తుండగా ఇద్దరూ, ఇంట్లో చెప్పారు. పెద్దగా అభ్యంతరం చెప్పటానికి కారణాలు దొరకలేదు వాళ్ళకు. రాధీని ఒప్పించటానికి రఘుకి రెండేళ్ళు పట్టింది. ఇద్దరి మధ్యలో నేను ఇరుక్కునేదాన్ని. "చిన్నగా నవ్వుతూ చెప్పింది అంజలి " రాధీకి కూడా ఇష్టమే కానీ ఏదో అనుమానం. ఉన్న ఇష్టాన్ని బైటపెట్టలేక చాలా ఇబ్బంది పడింది. మొన్న పార్టీలో ఆ నాట్యాక్షరి పాటలన్నీ కూడా వాళ్ళిద్దరి ప్రేమకథకు సంబంధించినవే."

కాసేపు మౌనంగా ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయాడు రవి. "వివేక్ ఢిల్లీ వెళుతున్నాడా?"

"అవును. అందరిని వదిలి వెళ్ళాలంటే తనకు బాధగా ఉంది. అందులో తనకు రఘు ఇంటరు నుండి ఫ్రెండ్ వివేక్‌కు ఇంట్లో వాళ్ళతో పెద్ద క్లోజ్‌గా ఉండడు. ఒక అక్క, అన్నయ్య. తనకు బాగా డబ్బులున్నవాళ్ళు, డబ్బు, స్టేటస్ ఇవి తప్పితే వేరే భాష అర్ధంకాదు. మాతో స్నేహంగా ఉండటం కూడా ఇష్టంలేదు వాళ్ళకు. వివేక్ పట్టించుకోడు. తను ఢిల్లీ వెళ్ళటం చాలా సంతోషంగా ఉంది వాళ్ళ పేరెంట్స్‌కి. మాకు దూరంగా ఉండొచ్చు. ఇంకా ఢిల్లీలో చదువుతున్న ఎం.పిగారి అమ్మాయితో పరిచయం పెంచి, పెళ్ళిదాకా తీసుకురావచ్చు నవ్వింది అంజలి చూడాలి వివేక్ ఏమంటాడో? పెళ్ళికి పిలవటానికి వెళితే, వివేక్‌వాళ్ళ అమ్మగారు ఈ సంబంధం విషయం చెప్పారంట గొప్పగా. ఫ్రెండ్స్‌తో పార్టీ అంటూ డబ్బులిస్తారు. ఎవరికన్నా సాయం చేయాలంటే మాత్రం ఇవ్వరు. నిన్న ఇచ్చిన చెక్‌లో కూడా వివేక్ రెండు లక్షలు ఇచ్చాడు. చాలా మంచివాడు వివేక్"

"మంచివాడు, తెలివిగలవాడు, పైగా నిన్ను చాల ఇష్టపడతాడు. మరి నువ్వు తనను పెళ్ళి ఎందుకు చేసుకోవటంలేదు. "అడిగాడు రవి "అదిగో అలా చూడకు. జస్ట్ క్యూరియాసిటి. "

కాసేపు మాట్లాడలేదు అంజలి. "ఏమో తనంటే ఎప్పుడూ ఓ ఫ్రెండ్‌లాగానే ఉంటుంది ఇంకేమీ అనిపించలేదు" ముక్తసరిగా అంది.

మధ్యలో భోజనానికి కాసేపు ఆగి తిరిగి ప్రయాణం సాగించారు. వారం రోజుల అలసట, చల్లగాలి.. స్టీరియోలో మంచి పాటలు.. కళ్ళు మూతలు పడుతున్నాయి అంజలికి. ఎప్పుడు నిద్రలోకి జారుకుందో తెలియదు. ఒకసారి కుదుపుకు మెలుకువొచ్చి కళ్ళు తెరిచింది. తన తల రవి భుజం మీద ఉంది. ఉలిక్కిపడి లేచి "సారీ నిద్రపోయాను" అంది.

"నిద్రపోతే సారీ ఎందుకు? బాగా అలిసిపోయినట్లున్నావు. పడుకో పర్లేదు. ఇంకా చాలా ప్రయాణం ఉంది. ఇప్పుడే విజయవాడ దాటాం అన్నాడు."

ఏంటి రెండు గంటలు నిద్రపోయానా? అందులో తన భుజం మీద. సిగ్గుగా అనిపించింది అంజలికి.

"టీ తాగుదామా? కొంచెం ఫ్రెష్‌గా ఉంటుంది" అని తోవలో టీ కొట్టు దగ్గర ఆపాడు రవి.

"ఇందాక మీరు వివేక్ గురించి అడిగితే సరిగ్గా చెప్పుకోలేకపోయాను" టీ తాగుతూ నెమ్మదిగా మొదలుపెట్టింది అంజలి. "ఎందుకో కొంతమందిని చూస్తే ఇష్టం కలుగుతుంది. ఎందుకు కొంతమందితో జీవితాంతం నడవాలనిపిస్తుందో ఎవ్వరికి తెలియదు. నాకు భావుకత ఎక్కువని, అతిగా ఆలోచిస్తానని రాధీ ఎప్పుడూ కోప్పడేది. ఏమో నిజంగానే అన్ని విషయాల్లో కొంచెం ఎక్కువే ఆలోచిస్తానేమో. నేను వివేక్‌ని ఎప్పుడూ వేరే దృష్టితో చూడలేదు. ఇకముందు కూడా చూడలేను అనిపించింది. అందుకే కాదన్నాను. అందరూ నన్ను కోప్పడ్డారు తనను కాదన్నానని. కానీ నిన్న పెళ్ళిలో తను నాకు సారీ చెప్పాడు. నా మనసు తెలిసి కూడా నన్ను వత్తిడి పెట్టినందుకు." ఓ క్షణం ఆగింది. "నేనెందుకిదంతా మీతో ఎందుకు చెపుతున్నానో? రండి వెళదాం" అని వెళ్ళి కారులో కూర్చుంది.

అంజలి ఎందుకింత మథనపడుతోంది!?. తను నన్ను ఇష్టపడుతోందా? లేక కేవలం వివేక్ గురించి చెప్పిందా? ఎందుకో అనిపిస్తుంది తను కూడా నన్ను ఇష్టపడుతోందని. సంతోషంగా అనిపించింది రవికి. ప్రేమను తనకు చాలా అందంగా చెప్పాలి. ఇలా కారులో కాదు.

"నీ కాలేజీ ఎప్పుడు తెరుస్తారు అంజలి?" అడిగాడు రవి.

"ఇంకా రెండువారాల్లో. ఎందుకు?"

"ఇంక రెండు వారాలుందన్నమాట నాకు టైం" లో గొంతుకతో అన్నాడు రవి.

"దేనికి టైం?"

"సర్‌ప్రైజ్" నవ్వాడు రవి.

"సర్‌ప్రైజ్ అంటే గుర్తొచ్చింది. ఏదో చెపుతానన్నారు కానీ ఇంతవరకు చెప్పలేదు"

"రెండు విషయాలు చెప్పాలి. వాటిల్లోది అతి ముఖ్యమైన విషయం. ఇలా కారులో కాదు తర్వాత చెపుతాను. ఏంటో ఎప్పుడు చెప్పాలనుకున్నా ఏదో ఒక అడ్డం వస్తుంది." అన్నాడు రవి. "రెండోది ఇదిగో ఈ లెటర్ చదువు. నాకు ఈ మెయిల్ వచ్చింది. నీకోసం ప్రింటు చేశాను."

లెటర్ చదివింది. అందులో రవి పంపిన ఈ మెయిల్ అందరూ చదివారని, త్వరలో మొదటి విడతగా ఇరవైఐదు వేల డాలర్లు పంపుతామని వాళ్ళు తరపున ఒక త్వరలో ఇండియా వస్తారని అప్పటికల్లా రవి ఓపెన్ చేసిన 'ప్రగతి' అని ఓ నాన్ ప్రాఫిట్ ఆర్గనైజేషన్‌గా రిజిస్టార్ చేయించమని దానివల్ల టాక్స్ ఎగ్జెంప్షన్ వస్తుంది - అని ఉంది..

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments